

Ö 131

Imperativböjning

T. Bucht

(1962)

1. kasta, locka, hoppa, stampa, tacka, snickra^{x1}, kamma, bocka,
kalla, hyvla, famla^{x2}, samla^{x3}, ramlä^{x4}, singlä^{x5}, simmä^{x6}, kavlä^{x7},
tugga, gnugga, gorma, tävla^{x8}, harka, slicka^{x9}, pligga, viska,
betsla^{x10}, hässja, räfsa, ruska, surra, ~~minax~~ stapla, straffa,
rensa, tappa;

x1: snikk, v² du hinn! = Snickra, vad du hinner!
snikk tå n' hann p²ien lite! = Snickra (= tälj) av den här
pinnen lite.

x2: fam² frammfö²d-ä! = Famla framför dej!
kanske även: fam²e på! = Famla på!

x3: sam² int na mer! = Samla inte nå mer!
saml ihop na löv! = Samla ihop litet löv!

x5: imperativ = sing² eller sing²e (=en lek, bestående i att
en plåtskiva kastades, så att den "flöt" på luften)

x6: imperativ = s²amma! Ex.: s²amma inte ti snön! = Vada inte
i snön!

x7: kav² 'n st nn! = Kavla en stund!
kav² ut dä h²anne ämne! = Kavla ut det här (kak)ämnet?

x8: imperativ osäker, antagligen täv²a!

x9: lläk fate! = Slicka fatet!
lläk tå fate! = Slicka av fatet!

10
x): ~~bed²läst'n:n' z v z Betsla hästen~~ be ll häst'n! = Betsla häs-
ten!
be ll tå häst'n! = Betsla av hästen!

Andra exempel ovan torde endast ha imperativ utan slut-e, alltså slutande på konsonant.

2. Imperativen av följande verb slutar på ä.
laga(läga skon.=Laga skon.); maka(mäka ännu dä! =Maka undan dej.); kola(köla 'n mile tell! =Kola en mila till.); vaka(väka int sv myttje! =Vaka inte så mycket.); smaka(smäka på tjötte ä.); staka(stäka ut dä därne rå! =Staka ut den där rålinjen.); roa(röa dä nu! =Roa dej nu.); betala(betala skulla! =Betala skulden.); mana(mäna på mära! =Mana på mären.); spela(späla 'n låt! =Spela en låt.); tala(täla omm ä föη! =Tala om det för honom.);

3. Följande verb har imperativ utan ä.
meta(met!), såga(såg!), söpa(söp!), koka(kök!), slipa(slip!), spika(spik!) m. fl.

bid(dial. bie) har troligen imperativ bie!, möjligen även bi!

33348 .salsagq' .tovilisaaläsvatras?
ÄMCHUNICUS .33348 millasV .67
.674